

SPOJ Problem Set (main)

4799. Zastępowanie trójkątów

Problem code: WI_TRIGR

Współczesność przyzwyczaiła nas do sytuacji, w której wszystkie komputery na całym świecie posługują się tą samą konwencją kodowania znaków graficznych. Można zaryzykować twierdzenie, że wszelkie używane w tej chwili systemy reprezentacji znaków wywodzą się ze standardu nazywanego ASCII i co najmniej zestaw znaków o kodach dziesiętnych od 32 do 127 jest wszędzie taki sam.

Taki stan rzeczy różni się diametralnie od sytuacji, która panowała na rynku sprzętu komputerowego jeszcze w połowie lat sześćdziesiątych ubiegłego wieku. W tamtych czasach prawie każdy producent komputerów używał własnego standardu kodowania, przy czym gdyby różnice sprowadzały się tylko do różnic w kodach, byłby to problem o niewielkiej wadze. Gorzej, że poszczególne systemy różniły się znacząco także zestawami znaków (czyli alfabetami), co oznaczało, że znaki używane w jednym standardzie nie występowały w drugim i odwrotnie.

Najlepszym przykładem tej sytuacji może być używany przez firmę IBM system o wielce skomplikowanej nazwie EBCDIC (ang. *Extended Binary Coded Decimal Interchange Code*). We wczesnych wersjach tego standardu (co może wydać się nam niewiarygodne) nie występowały znaki '[' i ']' (nawiasy kwadratowe) oraz '{' i '}' (nawiasy klamrowe).

Nietrudno sobie wyobrazić wywołane tym komplikacje, ale zainteresujemy się tylko jedną z nich, której sedno zawarte jest w następującym pytaniu: *"jak można programować w języku C, jeśli na klawiaturze naszego komputera nie ma w ogóle ani nawiasów klamrowych, ani kwadratowych?"*.

Otóż można. Specjalnie dla poradzenia sobie z tym problemem wprowadzono do definicji języka C przedziwną konstrukcję, nazywaną *"trigraph"*, co możemy spróbować przetłumaczyć jako *"trójkąt"*. Istota pomysłu jest następująca: nieszczęśliwy programista, któremu przypadło w udziale pisanie programu w języku C na komputerze, który cierpi na niedostatek koniecznych znaków, będzie przy pisaniu programu używał specjalnych, zdefiniowanych w standardzie języka, trójkątnych kombinacji, a preprocesor, w ramach swoich normalnych czynności, będzie je zamieniał na znaki potrzebne do poprawnej konstrukcji programu. Do dzisiaj każdy szanujący się kompilator języka C potrafi operować trójkątami i co więcej, nadal dostępne są narzędzia, które potrafią przerobić klasyczny program w języku C na program z trójkątami i odwrotnie.

Zdefiniowano dziewięć trójkątów: oto one i ich znaczenia:

trójkątnik	równoważnik
------------	-------------

??=	#
-----	---

??/	\
-----	---

??'	^
-----	---

??(	[
-----	---

??)	]
-----	---

??!	
-----	--

??<	{
-----	---

??>	}
-----	---

??-	~
-----	---

A tak wyglądałby program "Hello world!" zapisany w C przy użyciu trójkątów:

```
??=include <stdio.h>
```

```
int main(int argc, char *argv ??(??))??<
```

```
puts("Hello world!");
```

```
return 0;
```

```
??>
```

Prawda, że ładny?

Polecenie: napisz program, który wczyta ze standardowego wejścia program w języku C, zapisany z użyciem trójkątów i wypisze na standardowe wyjście ten sam program, ale zapisany klasycznie.

Dane wejściowe: pewna (nieznana z góry) liczba linii tekstu (każda o nieznanej z góry długości), składającego się na program w języku C zawierający trójkąty

Dane wyjściowe: program w języku C po zamianie trójkątów na znaki klasyczne

Przykład:

Wejście:

```
??=include <stdio.h>

int main(int argc, char *argv??(??))

??<

puts("Hello world!");

return 0;

??>
```

Wyjście:

```
#include <stdio.h>

int main(int argc, char *argv[] )

{

puts("Hello world!");

return 0;

}
```

Added by: Sławomir Wernikowski

Date: 2009-09-11

Time limit: 1s

Source limit:50000B

Languages: C C99 strict C++ PAS gpc PAS fpc JAVA C#

Resource: Konkurs o nagrodę Dziekana WI ZUT w Szczecinie (2009)